

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **R. R.**

skazanego z art. 148 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 czerwca 2024 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziego,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka
od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygnaturze akt I KK 123/24.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 22 kwietnia 2024 r. obrońca skazanego, na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., wniósł o wyłączenie sędziego Antoniego Bojańczyka od udziału w rozpoznaniu sprawy kasacyjnej o sygn. akt I KK 123/24. Podstawę swego wniosku jego autor upatruje w tym, że w kasacji obrońcy podniesiono m.in. zarzuty polegające na naruszeniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku uchylenia przez Sąd odwoławczy wyroku Sądu I instancji z powodu jego nienależytej obsady w związku z udziałem w składzie sędziego powołanego na urząd sędziego w następstwie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa (dalej jako KRS) ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3), a ponadto z uwagi na nienależytą obsadę Sądu II instancji, również z powodu udziału w składzie tego Sądu sędziego powołanego na wniosek tej samej KRS. Wobec tego, że SSN Antoni

Bojańczyk został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego z udziałem wskazanej KRS, w ocenie obrońcy – w związku ze wskazanymi zarzutami kasacji – przy rozpoznaniu kasacji sędzia ten musiałby wypowiadać się co do procedury nominacyjnej, która i jego dotyczy. Dlatego uzasadniony jest wniosek o jego wyłączenie w trybie art. 41 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W myśl art. 41 § 1 k.p.k. sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W sposób oczywisty z tego rodzaju sytuacją mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie.

Biorąc udział w rozpoznaniu niniejszej sprawy sędzia Sądu Najwyższego Antoni Bojańczyk, jak słusznie wywodzi obrońca, musiałby rozstrzygać co do podnoszonych w kasacji zarzutów wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na nienależytą obsadę tak Sądu Okręgowego, jak i Sądu Apelacyjnego, wobec tego, że w ich składach zasiadał sędzia powołany na urząd sędziego na wniosek KRS, którą ukształtowano na mocy wspomnianej ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., samemu będąc powołanym na urząd sędziego Sądu Najwyższego właśnie z udziałem kwestionowanej KRS. Tym samym SSN Antoni Bojańczyk wypowiadałby się odnośnie do okoliczności, która i jego bezpośrednio dotyczy. Tego rodzaju sytuacja w odbiorze zewnętrznym mogłaby zostać odczytana jako postąpienie nieutrwalające obrazu sądu jako działającego w warunkach bezstronności.

Nie sposób pominąć i tego aspektu, że wyłączenie SSN Antoniego Bojańczyka od udziału w rozpatrywaniu przedmiotowej sprawy spowoduje też wyeliminowanie wszelkich mogących powstać wątpliwości w zakresie zapewnienia skazanemu prawa do rozpoznania jego sprawy w postępowaniu kasacyjnym przez niezawisły i niezależny sąd ustanowiony ustawą w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 47 Karty Praw Podstawowych i art. 6 ust. 1 EKPCz (por. np. postanowienia SN: z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21 czy z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22).

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]

